

Konečně už je březen! To, na co jsme se celou zimu těšili, je zde. Znovu po roce proběhne Hokulo-skautský hokejbalový turnaj.

I když během letošního ročníku nebylo tak nádherné počasí jak bývá zvykem, tak mě už na místě srazu-tj. „Hokulo aréně“(ZŠ Mozartova)- přivítala horda nadšených hráčů z našeho oddílu. Provedli jsme tedy rozdělení do týmů: tým vlčat se jmenoval Roháči a nastoupili za něj Martin, Dominik, Kuba z Havranů), David a v brance Kája; tým skautů nesl název Original Six a hráli za něj Prokop, Adam (Čogi), Andrej, Slávka a Adam P. jako gólman. Letošní ročník byl bohužel co do účasti značně chudší oproti létům minulým, a tak bylo 6 vlčáckých a jen 3 skautské týmy.

V zápasech vlčat se projevil nedostatek tréninku, absence některých opor (musely „jet s babičkou na výlet“), špatný stav erárního vybavení (no když nikdo nemá svou hokejku...) a zkušeností, jedinou výjimkou byl brankář Kája, který svými zákroky držel celý tým a uchránil jej od debaklu. V základní skupině podali bojovný výkon, ale to na lepší soupeře nestačilo a tak po dvou prohrách obsadili poslední místo jen s jedním vstřeleným gólem (ten vstřelil Kuba). Čekal je tak zápas o čest- souboj o páté místo. Za mohutné podpory realizačního týmu a fanoušků se konečně na menším hřišti dařilo našemu týmu hrát vyrovnanou partii. Těsně před koncem navíc soupeř špatně rozehrál a David se ocitl v životní šanci sám před gólmanem. A i když to byly nervy, tak jediným gólem utkání rozhodl o výhře. Po tomto zápase tedy vlčata obsadila 5. Místo, ale z poznatků trenérského týmu vyplývá, že se bude muset zvětšit tréninková zátěž. Trenér by také chtěl všechny hráče ocenit za bojovnost a obětavost, a jako nejtalentovanější vyzdvihnout Dominika s Martinem.

Skauti byli oproti vlčatům v naprosto jiné pozici. Po třech vítězstvích v řadě se očekávala jednoznačná obhajoba, a to i přesto, že došlo k omlazení kádru. Skauti hráli systémem dvakrát každý s každým. Prvním kolem prošli bez ztráty bodu. Nutno dodat, že konkurence byla značně omšelá a sestávala se z týmu „Sedmičky“-která sice hrála agresivně a do těla, to však nenahradilo techniku- a pak z týmu naprostých zoufalců, kteří si turnaj asi spletli s čajovým dýchánkem seniorů (jeden hráč si v okamžiku, kdy šla střela proti jeho brance, točil hokejkou!). V druhém kole však přišlo zaváhání, a to remíza se Sedmičkou, kterou ale Štístko zachránil až pár minut před koncem svou levou nohou (nebojte, byl to regulérní gól). Tato remíza nás naštěstí o titul ani o tři roky trvající neporazitelnost nepřipravila. V sobotním odpolední jsme tedy mohli vychutnat skvělý dort za vítězství a také přivítat novou hokejku do sbírky (už jedenáctou☺). Za připomenutí ještě stojí, že nejužitečnějším hráčem se stal Adam (Rousek) a skvěle zachytil i brankář Adam (Peřina).

Na neděli jsem se pochopitelně těšil nejvíc já, protože měli turnaj roveři, mezi něž se kvůli svému pozeňnanému věku počítám. Po dvou účastích ve finále z posledních dvou let jsme tentokrát měli spadeno na titul. Tento ročník sice provázelo nižší účast (4 týmy), ale byli zde ti nejlepší (kromě sedmičky☺). V základní skupině jsme obsadili první místo poté, co jsme porazili Sedmičku (1:0), Šumafuk (1:0) a poprvé v historii i Kompas (2:1, nutno ovšem dodat, že hráli celou dobu power-play a dali si vlastňáka). To bohužel nic neznamenalo a čekalo nás nervózní semifinále se Sedmičkou. V tomto derby se šlo na krev a po dvou třetinách to bylo 2:1 pro nás- i díky podivnému stylu soupeřova gólmana. V posledních minutách nás soupeř zatlačil do obrany a třicet vteřin před koncem se díky zaváhání naší obrany (a nějaké dlouhé poslední minutě-rozhodčí byl sedmičkář) podařilo soupeři vyrovnat. Šok jsme naštěstí ustáli, ale ani po tlaku v prodloužení gól nepadl. A tak nás, zase po roce, čekaly nájezdy. Na ně jsme si díky lepšímu gólmanovi a techničtějším hráčům věřili. Gól ale

v prvních třech sériích nepadl a tak přišla série čtvrtá... V ní jsem se rozjel a provedl svou oblíbenou bekhendovou kličku, a míček se třepotal v síti. Tato trefa se nakonec ukázalo jako postupová.

Ve finále jsme znovu potkali mistra posledních let-Kompas. Zápas byl oproti minulým létům vyrovnanější a dokonce jsme i skórovali. Soupeř nás však nakonec přetlačil, i díky Haluzovým gólům Medvěda. Po prohře 2:1 jsme zase skončili těsně pod vrcholem. Tak snad příště.

Musím ocenit hlavně týmový výkon, poctivá obrana-Šoty a bezchybný gólman-Adam(Rousek). Měli bychom ale zapracovat na vyšší vyrovnanosti kádru, na zakončení a přihrávkách, a hlavně pak na vybavení!(hokejka s datem výroby před rokem 1980 a nápisem Explosiv, v které při každém kontaktu s míčkem praská, NENÍ opravdu dostačující).

Tímto se loučím a těším se na další ročník: sportu zdar hokejbalu zvláště.